

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਪੈਪਰ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1979 ਦਾ FAO ਨੰ 149 .

30 ਅਪ੍ਰੈਲ 1984

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 110-8 ਅਤੇ 110-0— ਬੱਸ ਵਿਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੁਸਾਫਰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਵਿਡਿਓਕਸੋ ਤੋਂ ਪ੍ਰਜੈਕਟ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ— ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਟਰੱਕ ਨੇ ਬੱਸ ਨਾਲ ਟੋਕਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗੀ— ਯੋਗਦਾਨ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ—ਕੀ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੱਸ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਾਂਹ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਸਮਰਥ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਬੱਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਜੈਕਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੱਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਛੱਡਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੈਪਰ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ' (ਐਸ ਐਸ ਸੋਢੀ, ਜੇ.)

ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ ੩)

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮਿਤੀ 30 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟਾਂ ਲਈ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 34,000 ਰੁਪਏ। ਉਕਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੇਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 17,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਰਕਮ 17,000 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਬਿਸ਼ੋਰ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਜ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਜੀ.ਟੀ. ਰੋਡ, ਜਲੰਦੂਰ, ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 5 ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਂ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦਾ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੰਬਰ 32-CII :

ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਾਸ ਇਤਰਾਜ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ No 1 ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਜੀਵਨ.

ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਏ.ਐਸ.ਚੀਮਾ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੇ.ਐਸ. ਵਿਰਕ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.

ਐਲ ਐਮ ਸੂਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨੰਬਰ 3-ਅਤੇ 4।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਬੱਸ ਪੀ.ਯੂ.ਵੀ.-2102 'ਚ ਸਵਾਰ ਦੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਿੰਦਲ, ਜਦੋਂ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਟਰੱਕ ਪੀ.ਯੂ.ਜੇ.-628 ਨੇ ਬੱਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਟੋਢੀ-ਮੋਢੀ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੀ ਬੱਸ ਦੀ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਜੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਇਆ

5 ਮਈ 1974 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਹਦੂਦ ਅੰਦਰ ਪਿੰਡ ਚਾਚੋਕੀ ਨੇੜੇ ਗ੍ਰੈਂਡ ਟਰੱਕ ਰੋਡ 'ਤੇ

(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੱਸ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ। ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਭੱਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 34,000 ਅਤੇ ਰੁ. ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਿੰਦਲ ਨੂੰ 23,500,

(3) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੱਸ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਟੇਕਿੰਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਆਮ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਸੱਟ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਪ੍ਰੋਮ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਬੱਸ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਬੱਸ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਬੱਸ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਰੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “ਕੀ ਇੱਕ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਕੋਈ ਯਾਤਰੀ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਬੱਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬੱਸ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਉੱਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਬੱਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾ ਛੱਡਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ।” ਸੁਸ਼ਮਾ ਮਿਤਰਾ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (2) ਅਤੇ ਚਤੁਰਜੀ ਅਮਰਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦ ਰਹੀਮਬਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਦੇ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਸ ਚਾਲਕ. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

(4) ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬੱਸ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋਨੋਂ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ।

(1) FAO 292 ਦਾ. 1977, 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(2) 1974 ਏਸੀਜੇ 87

(3) 1980 ACJ 368

ਪੈਪਸੂ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ ਐਸ ਸੇਢੀ, ਜੈ.)

(5) ਹਾਦਸੇ ਲਈ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟਰੱਕ ਸੜਕ ਦੇ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੱਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ; ਜਦੋਂਕਿ ਟਰੱਕ ਡੀਰਿਵਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬੱਸ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆ ਕੇ ਟਰੱਕ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਰਟ ਬਾਰੇ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਸ ਓਵਰ ਟੇਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਹਾਦਸੇ ਸਮੇਂ ਬੱਸ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਡੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੱਸ ਓਵਰ ਟੇਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਟਰੱਕ ਗਲਤ ਪਾਸੇ ਆ ਕੇ ਬੱਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, . ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਦੋਨਾਂ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਬੱਸ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

(7) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ 'ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀੜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਗੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦਾ ਕੱਟਣਾ। ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਿੰਦਲ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲਿਖਣਾ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਜਾਂ ਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੱਟ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਕਰੀਅਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(8) ਰਕਮ ਦਾ ਕੋਈ ਸਟੀਕ ਜਾਂ ਸਹੀ ਮਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜਤਾ, ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਸਮਾਨ ਸੱਟਾਂ ਲਈ. ਏਪੀ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ

ਸਟੇਟ ਰੋਡ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਡੋਡਾ ਸੋਮਯਾਜੁਲੂ ਸੀਤਾਰਾਮ- ਮੂਰਤੀ, (4)। ਇਹ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਜ਼ਖਮੀ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਉਮਰ 56 ਸਾਲ, ਜੋ ਕਿ 10000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। 1,300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 45,000 ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪਾਹਜਤਾ, ਕਮਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(9) ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕੀੜੀ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਿੰਦਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ 50,000 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੋਣਗੇ।

(10) ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਫਰਮ ਨਾਲ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ 400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਸੀ। 150 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਕਮਾਈ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਬੂਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਿੰਦਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਅਪਾਹਜਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਹਾਦਸੇ ਸਮੇਂ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਦੀ ਉਮਰ 35 ਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਹੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(11) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੋਵੇਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕਿਮਤ ਰਾਏ ਜੈਨ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਦਾਸ ਜਿੰਦਲ ਨੂੰ ਇੱਥੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। 50,000 ਹਰੇਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(12) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਤਰ-ਇਤਰਾਜ਼ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 300.

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

(4) 1983 ACJ 44.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ